

szer bevezetésével a fővárosi termést közvetítőnek a nagyobb vidéki városoknak, ezek viszont a hullámlökést saját erejükkel továbbítanák kisebb helyekre.

Ausztriában és Németországban a vidéki színészet állami támogatását nem ismerik, mert ott az egyes államrészek saját zenei és színházi életük megteremtését már idejében elvégezték és e célra szolgáló intézményeiket a központtól teljesen függetlenül tartják el. Ha majd a mi vidékünk is tudatára ébred ennek s a staggione-rendszer megismerteti a főváros művészi kultúráját, úgy bizonyosan törekedni fog szellemi életszínvonalának minél magasabbra való emelésére. Így kell egészséges vérkeringést teremteni az országban. A részek, mint egy nagy szervezet sejtjei, a maguk külön biológiai folyamatukkal egy egészséges kultúrszervezet, illetőleg kultúrhálózat kifejlődésének vetik meg az alapját. A mai állapot ugyanis, amidőn a főváros hatalmas zenei és színházi kultúrája mellett, a vidéken, egy-két nagyobb várost leszámítva, mindenütt ugart talá-lunk, nem lehet egészséges állapot. Igaz, hogy ennek sok tekintetben Trianon az oka. Az ország lakosságának egyharmada Budapestre tömörült és igen értékes kultúrterületek és városok elszakadtak. Mindennek ellenére mégis a fentiekre kell törekednünk, nemcsak a kultúra fejlesztése és istápolása, a művészet emelésének öncélúsága miatt, hanem azért is, mert elsősorban a kultúrfőlény fegyvereivel kaphatjuk vissza leghamarabb a Szent Korona elszakadt részeit.

A hamburgi városi vasúton ilyen feliratot olvastam: »Hamburg hat Éile.« E mondás reánk is áll. Ha nekik nincs vá-rakozásra idejük, nekünk még kevésbbé.

Nagyon sokat veszítettünk, bennünket csak erős és sietősen sürgős kultúrunka emelhet fel porba sújtott helyzetünk-ből.

(*Fülei Szántó Endre.*)

Automimika, »egy új művészet, Hugó Károly úr találmánya, mely sem színészet, sem művészi felolvasás, hanem mindenik-ből valami; szóval az, midőn valaki kiáll jelmezben és játszik egyszerre öt-hat személyt, egész drámát.« (*Gyulai Pál: Dramaturgiai dolgozatok, Budapest, 1908. I. kötet, 379—381. oldal.*)

Autórobogást úgy imitálnak a színpal-lak mögött, hogy előbb autókürt szó-lal meg, utána megindítanak kellő távolság-ban egy motorbiciklit, esetleg egy por-szívógépet, melynek pöfögése, illetve zú-gása tökéletesen megfelel a természetes autórobogásnak.

Avar Schmidt Mátyás, színész, sz. 1900. jan. 1-én, *Csömörön*. Színipályára lépett 1924. júl. havában.

Avercsenko Arkadij, orosz humorista, sz. 1877-ben, megh. 1925. márc. havában, Prágában. A *Vasúti kocsiban* c. aprósága a *Belvárosi Színházban* 1918. aug. 21-én került színre.

Avoni Viktor, tenorista, 1868—1870-ben *Arañon* működött, onnan *Kolozsvárra* szerződött. 1871. május havában olasz mandolin-társulattal járta be az országot. (Egyéb adat nincs róla.)

Azary Ilona, (férjezett: Kovács Sándorné), színésznő, sz. 1866-ban, *Nagy-zomborban*. Színipályára lépett 1884-ben, *Jakab Lajos* társulatánál.